

انفعال، انتحار یا انتقام؟؟

* پس از شهادت سردار سلیمانی، اساسی‌ترین موضوعی که مورد بحث و بررسی قرار گرفته است، انتقام از آمران و عاملان این حوادث بوده و می‌باشد؛ بحث انتقام با حوادث دیگری همچون ترور شهید فخری‌زاده، ۲ بار حمله به حرم شاهچراغ و همچنین حمله وحشیانه به زائران حاج قاسم سلیمانی در کرمان، اهمیت مضاعفی یافته و نیاز به اتخاذ رویکرد عاقلانه در قبال آن به ضرورتی انکارناپذیر تبدیل شده است؛ به طور خلاصه، ۳ دیدگاهی که تاکنون نسبت به انتقام مطرح شده است، به این شرح می‌باشد:

۱) انفعال طلبان:

این گروه اساساً با هرگونه عملیات پیش‌دستانه علیه رژیم صهیونیستی و مواضع آمریکا در منطقه مخالف بوده و معتقدند کوچک‌ترین تعرض، امکان مظلوم‌نمایی در مجامع بین‌المللی را برای آنان فراهم کرده و بدین ترتیب مجوز جنایات بیشتر را دریافت خواهند کرد! از سویی دیگر هرگونه پاسخی به ترور و خرابکاری آنان را نیز بازی در زمین رژیم صهیونیستی دانسته و مسئولان کشور را در قبال چنین حوادثی دعوت به خویشتن‌داری می‌کنند! این دسته که به گفته رئیس سابق رژیم صهیونیستی، سرمایه‌های اسرائیل در ایران هستند تلاش می‌کنند که عامل اصلی ترور و کشتار مردم بی‌گناه را متوجه ایران کرده و این‌گونه وانمود کنند که جنایات رژیم صهیونیستی به دلیل اقدامات تحریک‌آمیز ایران می‌باشد!

۲) انتحار طلبان:

این گروه تلاش می‌کنند که با هر حادثه دلخراشی که مردم کشور را به سوگ می‌نشانند، با سوءاستفاده از احساسات مردم و انحراف خشم مقدس آنان از دشمنان اصلی کشور، انفعال فرماندهان نظامی و مسئولان کشور را عامل این حوادث معرفی کنند؛ این گروه نعره انتقام را پوششی بر تسویه حساب‌های سیاسی و جناحی خود قرار داده و با مطالبه انتحار، دنبال انتقام از رقبای سیاسی خود - و نه استکبار جهانی - هستند!

تفاوت عمده این دسته با انفعال طلبان، مربوط به حوزه مخاطب و راهبرد می‌باشد؛ مخاطبان دسته اول افراد بی‌اعتقاد و بی‌تفاوت نسبت به انقلاب اسلامی بوده و مخاطبین این دسته، جزو طرفداران و علاقمندان انقلاب اسلامی هستند! در حوزه راهبرد نیز گروه اول مسئولان کشور را متهم به انتحار و ماجراجویی و این گروه، متهم به انفعال و وادادگی می‌کنند! باید پذیرفت که اگرچه گروه اول و دوم همانند دو لبه قیچی به ظاهر در خلاف جهت

یکدیگر حرکت می‌کنند لکن هدف واحدی داشته و قطع ارتباط مردم با مسئولان، مشروعیت‌زدایی و سلب اعتماد عمومی از کارگزاران نظام، پروژه اصلی آنان می‌باشد.

۳) انتقام‌طلبان:

این گروه ضمن اعتقاد به این که انتقام، امری حتمی و تخلف‌ناپذیر بوده و دیر یا زود محقق خواهد شد، با التفات به دو ساحت دفاعی و تدریجی انتقام، بر این باورند که انتقام تدریجی - اخراج آمریکا از منطقه و شکست هژمونی استکبار - در حال وقوع است و انتقام دفاعی - قصاص و مجازات قاتلان - نیز در آینده‌ای نه‌چندان دور به وقوع خواهد پیوست؛ انتقام‌جویان واقعی، رسالت اصلی خود را فراهم کردن مقدمات انتقام سخت در بُعد رسانه‌ای تعریف کرده‌اند؛ با این توضیح که برخی جریانات فاسد، اصل انتقام را زیر سوال برده و تلاش می‌کنند همراهی عمومی با انتقام سخت را به حداقل برسانند ولی این دسته ضمن حفظ اعتماد عمومی نسبت به مسئولان و فرماندهان نظامی، تلاش می‌کنند انتقام را به یک مطالبه عمومی تبدیل کرده و قدرت چانه‌زنی مسئولان در برابر مخالفان انتقام را افزایش دهند؛ چرا که بدون پشتیبانی مردمی و حداکثری از انتقام سخت، سوخت موشک‌هایی که باید بر سر دشمن آوار شود، تأمین نخواهد شد.

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO